

Kızı okulun arka tarafında bulunan tuvalete sürüklemişler. Telefonuna el koyup tuvalete kilitlemişler.

IMDAAAAAAAAAT!

...Bazı aileler kızlarına yapılan zorbalıklarla ilgili Müdür beye şikayette bulunmuşlar.

Kızlarını bulamayan çaresiz aile polise başvurmuş.

Kızcağız bir süredir bu zorbalıklara maruz kalmıştı ancak bir türlü yaşadıklarını anlatma cesaretini bulamamış...

Bu bir cesaret meselesi değil. Kimse onu konuşmaya teşvik etmemiş.

Ve o gün, Ethan bana evinin kapısını açtı ve
beni destekleyen tek kişi oldu.

Bu utanç yüzünden, babamın yeni işini riske atarak, babama yardım etme bahanesiyle kıyafet çaldım.

Ethan ner'desin? İşim bitti, hadi eve gidiyoruz.

Geldim.

Ama şimdi anlıyorum ki, utanmaya hakkım yokmuş çünkü ailem, benim ve ağabeyim için kendilerini feda ediyor.

Senin adına sevindim, utanmamın ne demek olduğunu iyi bilirim...

Megan sen de mi bize bir şey anlatmak istiyorsun?

...Bu sırrı bir yıldır saklıyorum.

...Her an.

Eski okulumdan bir çocukla yazışmaya başladım çünkü benim için özel biriydi...

Bana daha fazlasını göstermeye ne dersin? Bana güvenebilirsin.

...

...Daha fazla özel fotoğraf göndermem için bana şantaj yapamaya başladı ve ben reddedince de bir fotoğrafımı bütün okulla paylaştı.

Güzel olduğunu biliyordum. Bana başka fotoğraflar da gönder!

Şimdi değil, uykum geldi yatıyorum iyi geceler <3

Bana hayır diyebileceğini mi sanıyorsun!?

Önce görünüşüm nedeniyle bana Tammie diye seslenmeye başladılar sonrasında da bu durum fiziksel ve sözlü saldırılarla devam etti.

Bu Tammie!

Erkek arkadaşın nerede Tammie?

Buğün seni kurtarmaya gelmiyor mu?!

Tammie, kızların tek parça mayo giydiğini bilmiyor musun?!

Bak Tammie, soyunma odasında bunu kaybetmişsin. Erkek arkadaşın kıskanmasın seni sonra.

Boş ver onlar aptal. Benim tepsimi paylaşalım.

Bütün bunlar beni psikolojik olarak o kadar yaraladı ki işime kapandım.

Kendi içine kapanmak asla iyi bir seçim değil, bunun hakkında konuşmayı başarmana sevindim... Bu bir durum cümlesi gibi algılanabilir ama bunu kişisel deneyimime dayanarak söylüyorum.

Kişisel deneyim...

Gençler sizlerle dürüst olacağım, birkaç hafta önce kötü bir haber aldım... Ve anlatmak kolay olmadı.

Ve sonra fark ettim ki, içimde tutmak, olanları kabul etmeme yardımcı olmuyor.

Kansere yakalandım.

Ve ne yazık ki çok geç fark edildi.

Karnımdan sırtıma doğru ağrılarım vardı ama asla pankreas kanseri olabileceğim aklıma gelmezdi ve öğrenince yıkıldım.

Doktor, özür dilerim, gerçekten yapılabilecek bir şey yok mu...?

Çok üzgünüm Sayın King fakat dördüncü safhadasınız...

Kusura bakmayın biraz hava almam lazım.

..En iyi ihtimalle dört ay daha yaşarsınız.

Öğrencilerine söylemeyi başardım mı?

Sizlere bunu daha önce paylaşamadım çünkü söylemek olanları gerçek kılacaktı ama sizin ve cesaretinizin sayesinde ben de kendimde anlatma gücünü buldum.

Anlaşılmamaktan ve desteklenmemekten korktuğumdan, bunu aileme nasıl anlatacağımı bilemiyorum.

Eee yani
Manjeef iyi biri
değil mi?

Sence
erkeklerden
bahsetmenin sırası
mi? Bu sabah
sınavım var.

Ben seninle
ve olduğun kişiyle
gurur duyuyorum!

Aileme bunu
anlattığımda da aynı
desteği görürüm
umarım!

NON PEN-
SARCI
TROPPO...

...Çünkü
senin
mutluluğun
ailenin
bekletesinden
daha önemli!

O gün, son otobüsü kaçırmıştım, eve dönebilmek için annemi aradım ama o kaza geçirmişti...

...Ve her şey benim yüzümden

Hayır şimdi değil!

İki gün sonra cenaze töreni yapıldı ve o günden beri babamla ilişkimiz hiçbir zaman eskisi gibi olmadı.

şimdi yaptığı tek şey çalışmak içki içmek ve beni tamamen görmezden gelmek.

Sanırım babam bugün hala annemin ölümünden beni sorumlu tutuyor.

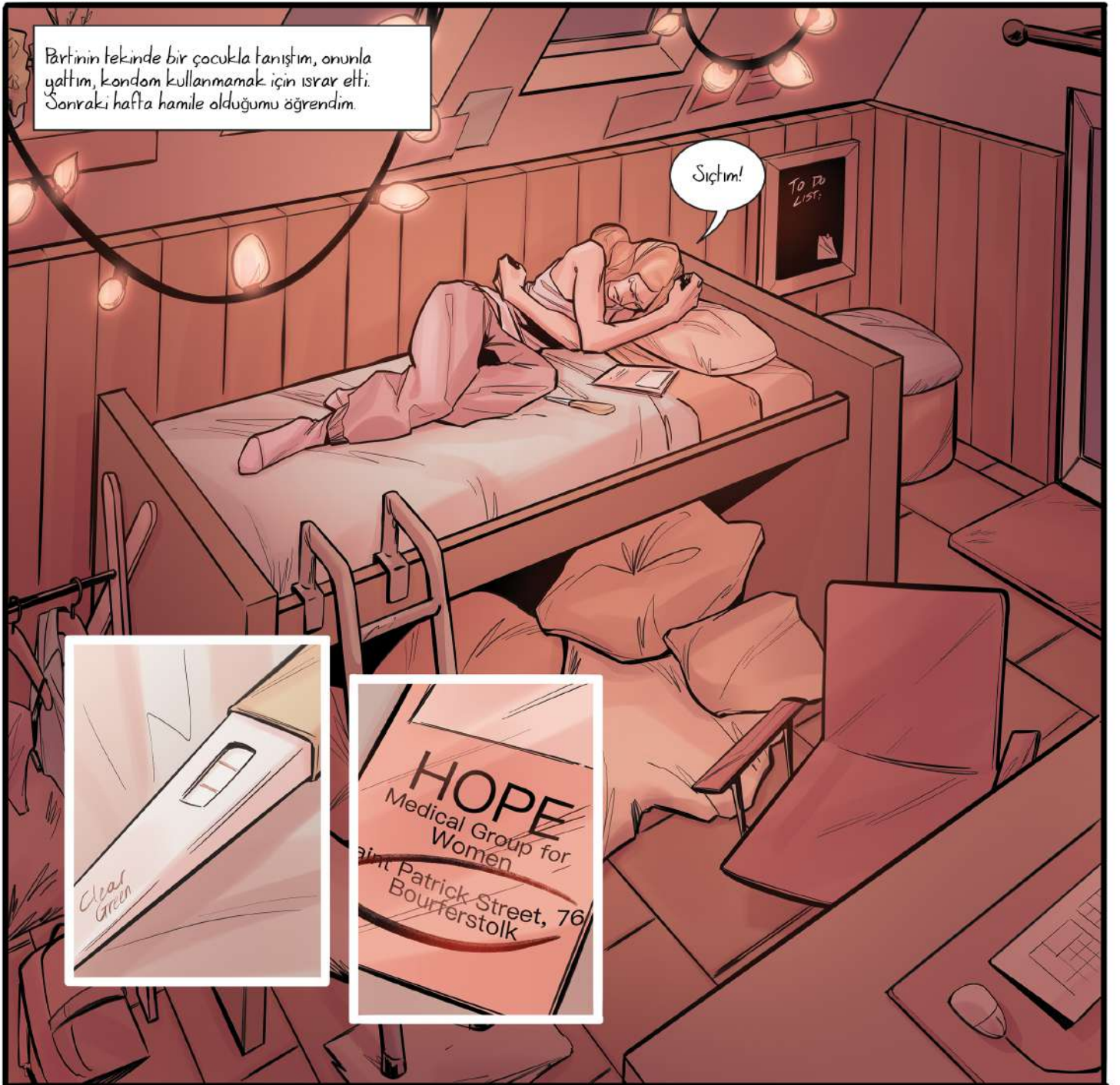

Bence sadece yas tutmaya ihtiyacı var... Birbirinizle konuşun bu kimsenin suçu değil.

Bunu yapacak gücüm hiç olmadı...

...Burada paylaşmak bir ilk adım oldu.

Bu sorumluluğun ağırlığını kaldıramadım.

Doldurmam gereken form filan var mı?

Sanki bana ateş etmişti.

Her şeyi mahvettin. Bir daha hiç çocuk yapmasan daha iyi olur.

Suçluluk duygusu beni yiyip bitiriyordu.

Sözleri beni bunu yapmaya itti....

...Gerçekten çok utanıyorum.

Suçunu kabul ederek cesaret gösterdin.

«Altı ay sonra.»

